

Sygn. akt VII U 1436/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Szczuka

Protokolant: protokolant sądowy Adam Łapiński

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2016 r. w Warszawie

sprawy A. S. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wysokość podstawy wymiaru składek

na skutek odwołania A. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

z dnia 29 lipca 2015 roku nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 29 lipca 2015 roku

nr (...), w ten sposób, że podstawa wymiaru składek

na ubezpieczenia społeczne A. S. (1) podlegającej ubezpieczeniom społecznym jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą wynosi w miesiącu lutym 2015 r. 1.413,93 złotych na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, chorobowe

i wypadkowe.

UZASADNIENIE

W dniu 28 sierpnia 2015 roku A. S. (1) dysponująca numerem PESEL (...), złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., odwołanie od decyzji ww. organu rentowego z dnia 29 lipca 2015 roku nr: (...) stwierdzającej, iż podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia A. S. (1) jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynosi w miesiącu lutym 2015 roku 9.365,00 złotych z tytułu ubezpieczeń emerytalnych i rentowych, ubezpieczenia chorobowego, a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego 3.104,57 złotych.

W uzasadnieniu odwołania od decyzji z dnia 29 lipca 2015 roku, odwołująca A. S. (1) wyjaśniła, iż od dnia 1 listopada 2014 roku podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu oraz zgłosiła się do dobrowolnego ubezpieczenia społecznego z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Wskazała, iż w pierwszej deklaracji rozliczeniowej zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 9.365,00 złotych, a następne deklaracje zostały utworzone w ZUS systemowo. Odwołująca zaznaczyła, iż terminowo opłacała składki wynikające z deklaracji. W dalszej części odwołania podniosła, iż od dnia 5 lutego przebywała na zwolnieniu lekarskim. Podkreśliła, iż składki

na ubezpieczenia społeczne za miesiąc luty opłaciła w terminie. Dodała, iż w dniu 3 kwietnia 2015 roku otrzymała zasiłek chorobowy za okres od 5 lutego 2015 roku do 19 marca 2015 roku, w związku z czym w dniu 9 kwietnia 2015 roku przygotowała i przysłała do ZUS deklarację korygującą za miesiąc luty 2015 roku, pomniejszając podstawę do ubezpieczenia społecznego za okres choroby. W świetle podniesionej argumentacji odwołująca podkreśliła, iż zaskarżona decyzja, nakładająca na nią obowiązek składkowy w wysokości pierwotnie zadeklarowanej i nie pomniejszonej pomimo złożonej deklaracji korygującej, jest wadliwa (odwołanie k. 2-3 a.s.)

Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W., w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o jego oddalenie na podstawie art. 477¹¹ § 1 k.p.c.

W uzasadnieniu swojego stanowiska, organ rentowy podkreślił, iż wobec braku podstaw do złożenia korekty deklaracji za miesiąc luty 2015 roku, ubezpieczona w prawidłowy sposób została pouczona, że za miesiąc luty 2015 podstawa wymiaru z tytułu prowadzenia jej działalności gospodarczej będzie wynosiła 9.365,00 złotych.

Organ rentowy wskazał, iż przy objęciu ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustaniu i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu. Wobec zadeklarowania za miesiąc luty 2015 jako podstawy wymiaru kwoty 9.365,00 zł, a więc kwoty wyższej niż najniższa podstawa wymiaru składek (wynosząca 60 % przeciętnego wynagrodzenia), brak jest zdaniem ZUS, podstaw prawnych do dokonania korekty zadeklarowanej przez ubezpieczoną podstawy wymiaru składek. W ocenie organu rentowego odwołanie A. S. (1) nie wnosi okoliczności, mogących skutkować zmianą bądź uchyleniem zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 8-9 a.s.).

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił w sprawie następujący stan faktyczny:

A. S. (1) urodzona (...) posiadająca numer PESEL (...) od dnia 1 października 2014 roku prowadzi własną działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą W M., NIP (...) -na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr (...) wydanego przez Ministra Gospodarki. Z tytułu prowadzenia tej działalności odwołująca zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

W dniu 8 grudnia 2014 roku A. S. (1) złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) oddział w W. deklarację rozliczeniową za listopad 2014 r. z zadeklarowaną podstawą wymiaru składek w kwocie 9.356,00 zł. Za kolejne miesiące prowadzenia działalności gospodarczej (...) tj. od grudnia 2014 r. do lutego 2015 r. deklaracje tworzyły się w systemie ZUS automatycznie i opiewały na kwotę pierwotnie zadeklarowaną tj. 9.365,00 złotych. W dniu 3 kwietnia 2015 roku ubezpieczona otrzymała zasiłek chorobowy za okres od 5 lutego 2015 roku do 19 marca 2015 roku.

W dniu 9 marca 2015 roku A. S. (1) dokonała wpłaty do ZUS należnych składek za miesiąc luty 2015 roku od postawy wymiaru składek w wysokości 9.365,00 złotych. Natomiast w dniu 9 kwietnia 2015 roku złożyła do organu rentowego ZUS (...) Oddział w W. deklarację rozliczeniową korygującą za powyższy miesiąc luty 2015 roku, w której zadeklarowała podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe w kwocie 1.413,93 złotych. (okoliczności bezsporne, dokumentacja akt rentowych, załącznik do odwołania – druk ZUS korekta deklaracji rozliczeniowej DRA za miesiąc luty k. 35 a.s.).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie prawidłowości rozliczenia konta płatnika składek A. S. (1) z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej (...), organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. wydał w dniu 29 lipca 2015 roku decyzję nr (...), na mocy której stwierdził, iż podstawa wymiaru składek na

ubezpieczenia A. S. (1) jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, wynosi od lutego 2015 roku, 9.365,00 złotych z tytułu ubezpieczeń emerytalnych i rentowych, ubezpieczenia chorobowego, a z tytułu ubezpieczenia zdrowotnego 3.104,57 złotych. W uzasadnieniu decyzji, organ rentowy poinformował A. S. (1), iż z uwagi na dokonanie w terminie

9 marca 2015 roku wpłaty za miesiąc luty 2015 roku, od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe w wysokości 9.365,00 złotych Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie mógł uznać złożonej w dniu 9 kwietnia 2015 roku deklaracji rozliczeniowej na niższą kwotę tj. 1.413,93 złote. W ocenie organu rentowego ubezpieczona A. S. (1) obowiązana była złożyć deklarację rozliczeniową za luty 2015 roku w ustawowym terminie tj. do dnia 10 marca 2015 roku, czego jednak ubezpieczona nie uczyniła. Brak złożenia deklaracji do dnia 10 marca 2015 roku skutkowało sporządzeniem dokumentu przez Zakład w uznaniu woli ubezpieczonej dalszego opłacania składek od tak zadeklarowanej podstawy wymiaru w wysokości 9.365,00 złotych, co też zostało potwierdzone, opłaceniem przez ubezpieczoną składki od takiej podstawy. Ponadto

w uzasadnieniu decyzji, organ rentowy wskazał, iż obowiązujące przepisy nie zakazują opłacania składek od kwot wyższych niż minimalne, wynikające z art. 18 ust. 9 i 10 ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych podniósł, iż

w przypadku zadeklarowania prawidłowej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe, brak jest podstaw do jej późniejszego zmniejszenia w dokumentach rozliczeniowych korygujących (decyzja organu rentowego z dnia 29 lipca 2015 roku –dokumentacja akt rentowych k. nienumerowana).

Ubezpieczona A. S. (1) uznała, iż decyzja organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 29 lipca 2015 roku jest dla niej krzywdząca i złożyła do Tutejszego Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie, odwołanie od tejże decyzji, inicjując niniejsze postępowanie odwoławcze (odwołanie k. 2-3 a.s.).

W toku postępowania, strony sporu nie brały czynnego udziału w sprawie.

Odwołująca pomimo doręczenia jej odpowiedzi na odwołanie i zawiadomieniu o terminie rozprawy wyznaczonym na dzień 12 stycznia 2016 roku, nie stawiła się w Sądzie,

nie przedstawiła dalszych wniosków dowodowych i nie zajmowała stanowiska ponad stanowisko ujęte w odwołaniu od zaskarżonej decyzji. Pełnomocnik organu rentowego stawił się na rozprawie w dniu 12 stycznia 2016 roku, jednakże nie przedstawił dalszych wniosków ponad ocenę sprawy przedstawioną w odpowiedzi na odwołanie (k. 11-18 a.s.).

Powyższy stan faktyczny w sprawie Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów

z dokumentów zawartych w dokumentacji akt rentowych, a także załączonej do odwołania skarżącej korekty deklaracji rozliczeniowej DRA za miesiąc luty 2015 roku z tytułu prowadzonej przez odwołującą działalności gospodarczej (...).

W cenie Sądu, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy stanowił wystarczającą podstawę wydania orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie A. S. (1) od decyzji organu rentowego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 29 lipca 2015 roku nr (...) jako zasadne podlegało uwzględnieniu i skutkowało zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 47 ust. 1 i 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek opłacający składkę wyłącznie za siebie przesyła jedynie deklarację rozliczeniową oraz opłaca składki za dany miesiąc nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

Zgodnie zaś z ust 9 i 10 art. 18 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych

za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym

i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały one tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru składek zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę

dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu. Zasady zmniejszania najniższej podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy trwającej przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku.

Sąd Okręgowy zważył, że z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej A. S. (1) zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od listopada 2014 roku przy czym w okresie od listopada 2014 roku podlegała ubezpieczeniom z zadeklarowaną podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe i wypadkowe w kwocie 9.365,99 złotych. Na kolejne miesiące zaś tj. od grudnia 2014 roku do lutego 2015 roku deklaracje utworzyły się systemowo na koncie płatnika składek.

Z kolei w dniu 9 kwietnia 2015 roku konto płatnika składek zostało zasilone dokumentem korygującym za miesiąc luty 2015 roku w ten sposób, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe obniżono do kwoty 1.413,93 zł. Dalej Sąd ustalił, że wnioskodawczyni został wypłacony zasiłek chorobowy od 5 lutego 2015r. do 19 marca 2015 roku.

Wskazać należy, że art. 18 ust. 8 zawiera generalną zasadę, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne emerytalne i rentowe osób prowadzących działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na dany rok kalendarzowy. Wyjątki od powyższej zasady ustawodawca wskazał w ust. 9, który stanowi, że za miesiąc, w którym nastąpiło odpowiednio objęcie ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi lub ich ustanie i jeżeli trwały tylko przez część miesiąca, kwotę najniższej podstawy wymiaru zmniejsza się proporcjonalnie, dzieląc ją przez liczbę dni kalendarzowych tego miesiąca i mnożąc przez liczbę dni podlegania ubezpieczeniu. Zasady zmniejszania najniższej podstawy wymiaru składek, o których mowa w ust. 9, stosuje się odpowiednio w przypadku niezdolności do pracy przez część miesiąca, jeżeli z tego tytułu ubezpieczony spełnia warunki do przyznania zasiłku.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie ujęte w wyroku z dnia 1 października 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt III AUa 363/14, iż prawidłowa interpretacja ust. 9 i 10 art. 18 ustawy systemowej wskazuje, że nie chodzi o zawężanie możliwości proporcjonalnego pomniejszenia jedynie najniższej podstawy wymiaru składek, ale podkreślenie, że nawet najniższa podstawa wymiaru podlega proporcjonalnemu pomniejszeniu. Skoro prawo do proporcjonalnego pomniejszenia podstawy wymiaru składek ustawodawca przyznał osobom deklarującym minimalną podstawę wymiaru składek, to tym bardziej takiego prawa nie mógł pozbawiać ubezpieczonych, którzy zadeklarowali wyższą podstawę wymiaru składek od minimalnych. W ocenie Sadu Okręgowego odmienna interpretacja, prowadziłaby do nieuzasadnionego uprzywilejowania tych ubezpieczonych, którzy zadeklarowali podstawę wymiaru składek w minimalnej wysokości i w konsekwencji do naruszenia zasady równego traktowania wszystkich ubezpieczonych (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 3 maja 2013r., sygn. akt III AUa 1510/12).

W zakresie terminu ujętego w art. 41 ustawy systemowej, w ciągu którego płatnicy mają dokonać korekty wysokości zadeklarowanych składek wskazać należy, że w termin określonym w art. 41 ust. 7a jest terminem instrukcyjnym i jego przekroczenie nie rodzi dla płatników negatywnych skutków. Stosownie do art. 41 ust. 7a płatnik składek jest zobowiązany złożyć imienny raport miesięczny korygujący o którym mowa w ust. 6 w terminie 7 dni od stwierdzenia nieprawidłowości we własnym zakresie. Sąd Okręgowy zważył, iż przyjęcie tezy o prekluzyjności wskazywanego terminu prowadziłoby do szeregu rozwiązań sprzecznych z przepisami ustawy systemowej. Podobne stanowisko zaprezentował Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 1 grudnia 2009 r. sygn. III AUa 585/09 oraz Sąd Apelacyjny w Rzeszowie w wyroku z dnia 12 czerwca 2014 w sprawie III AUa 119/14, a Sąd Okręgowy orzekający w niniejszej sprawie w całości podziela wywody prawne zaprezentowane w uzasadnieniu powyższych orzeczenia, wskazujące na brak podstaw do przyjęcia prekluzyjności terminu również z art. 47 ust. 7a ustawy systemowej.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zważył, iż wnioskodawczyni A. S. (1) miała prawo do korekty imiennego raportu miesięcznego Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy ostatecznie orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

(...)